

Καλησπέρα σε όλες και όλους. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τους εκπρόσωπους τύπου της περιοχής. Με μεγάλη χαρά θα ακούσω τα ερωτήματά σας και ξεκινώ με το βασικό λόγο για τον οποίο βρισκόμαστε εδώ. Όπως είπε ο Μιχάλης Κριθαρίδης, μετά το 1ο Διαβουλευτικό Συνέδριο του ΜέΡΑ25 είχαμε δεσμευτεί να βγούμε στους δρόμους της Ελλάδας για να πληροφορηθούμε, για να αποσπάσουμε και να αποκτήσουμε πληροφορίες, υλικό από τους πολίτες για την καθημερινότητα, έτσι ώστε να υπάρχει μια συνέργεια μεταξύ των νέων θέσεων που ψηφίστηκαν στη συνέδριό μας με την πραγματικότητα την οποία εισπράττουμε από τον κόσμο.

Υπάρχει και κάτι όμως το οποίο νιώθουμε ότι δυστυχώς έχουμε την ιερή υποχρέωση να το κάνουμε γιατί δεν βλέπουμε να το κάνουν τα άλλα κόμματα. Να πληροφορήσουμε τους πολίτες εδώ στην Πάτρα, στην Πελοπόννησο, στην Ελλάδα γενικότερα για αυτά που έρχονται.

8 Απριλίου 2020 στη Βουλή. Ο υπουργός Οικονομικών ετοιμαζόταν εκείνο το βράδυ για ένα πολύ σημαντικό Eurogroup. Θέλω να σας θυμίσω ότι με το που ξέσπασε η πανδημία, ένας σημαντικός αριθμός πρωθυπουργών και αρχηγών κρατών της ΕΕ απαίτησαν αυτό που θα έπρεπε να είχε γίνει εδώ και δεκαετίες: την ενοποίηση, σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον, του δημόσιου χρέους των χωρών μελών της Ευρωζώνης, το ευρωμόλογο. Είναι κάτι που ίσως έχετε ακούσει να το λέω πολύ πριν από την κρίση, από το 2002. Ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος χλεύαζε τότε το ευρωμόλογο, ευτυχώς το ενστερνίστηκε ως ιδέα.

Στις 8 Απριλίου, στην Ολομέλεια της Βουλής, είχα τον κ. Σταϊκούρα μπροστά μου και προσπάθησα να τον ενισχύσω γιατί ήξερα ότι πάει σε ένα Eurogroup όπου το Βερολίνο θα προσπαθούσε για άλλη μια φορά να δολοφονήσει το ευρωμόλογο. Και του είχα πει ότι εμείς είμαστε εδώ να σας στηρίζουμε στην προσπάθεια να κατοχυρωθεί αυτό το ομόλογο. Και γιατί; Ποια είναι η σημασία αυτού του ευρωομόλογου; Ουσιαστικά είναι ένας μηχανισμός μεταφοράς νέου χρέους από τους ισχνούς ώμους του ελληνικού, ιταλικού, ισπανικού ή άλλου κράτους στην ΕΕ. Γνωρίζαμε ότι η πανδημία θα έφερνε πολύ μεγάλο νέο δημόσιο χρέος να συσσωρευτεί στο ήδη μη βιώσιμο χρέος. Εάν γινόταν αυτό προειδοποιούσαμε ότι θα έχουμε νέα λιτότητα. Γιατί όταν έχεις ήδη ένα μη βιώσιμο χρέος και προσθέτεις και νέο χρέος πάνω σε αυτό, συνεχίζεις να προσποιείσαι ότι αποπληρώνεις το χρέος και ο μόνος τρόπος να το κάνεις είναι να έχεις μεγαλύτερα πλεονάσματα. Δηλαδή, το κράτος να βάζει το χέρι ακόμη πιο βαθιά στις τσέπες του ιδιωτικού τομέα για να δίνει στους δανειστές. Είχα πει τότε στον κ. Σταϊκούρα: “Σήμερα πρέπει να ασκήσεις βέτο αν προσπαθήσουν να δολοφονήσουν το ευρωμόλογο από τη Γερμανία και την Ολλανδία”. Ένα ομόλογο για το οποίο συμφωνεί ο πρωθυπουργός μαζί με τον κ. Μακρόν, τον κ. Σάντσεθ, κλπ. Και σηκώνεται ο κ. Σταϊκούρας, δύο ώρες πριν πάει στο Eurogroup, και λέει: “Εγώ Βαρουφάκης δεν θα γίνω, δεν πρόκειται να ασκήσω βέτο”. Οπότε του απάντησα ότι προσέρχεται στο Eurogroup ως παρατηρητής. Γιατί το μόνο όπλο που έχει ο υπουργός Οικονομικών μιας βαθιά πτωχευμένης χώρας είναι η εν δυνάμει άσκηση βέτο. Δεν σημαίνει ότι θα το ασκήσει σίγουρα, όμως αν το απεμπολήσεις πριν μπει, καλύτερα να μην πας. Είσαι ένας θλιβερός παρατηρητής.

Πάμε τώρα από τις 8 Απριλίου 2020 σε αυτό που συνέβη πριν από λίγες ημέρες. 1η Ιουλίου. Αυτό που είχαμε προβλέψει συνέβη. Είχαμε προβλέψει ότι αν δεν ασκήσουμε βέτο, έτσι ώστε αυτό το νέο χρέος να μην είναι ελληνικό χρέος, θα αναγκαστούμε σε νέα σκληρή λιτότητα, ακόμη σκληρότερη απ’ ότι στο παρελθόν. Πρωτογενές πλεόνασμα είναι η λιτότητα, το γνωρίζετε πια. Ο ελληνικός λαός έχει γίνει πλέον εξπέρ και σε αυτά τα ζητήματα.

Θέλω να σας θυμίσω ότι ο κ. Μητσοτάκης όταν εξελέγη πριν δύο χρόνια είχε πει, και σωστά, ότι το πρωτογενές πλεόνασμα που του κληρονόμησε ο κ. Τσίπρας (2,2% μέχρι το 2060) ήταν δυσβάσταχτο και θα πήγαινε στις Βρυξέλλες να διαπραγματευτεί ένα χαμηλότερο πλεόνασμα. Είχε δίκιο, το 2,2% μέχρι το 2060 δεν βγαίνει. Είναι συνταγή ερημοποίησης της Ελλάδας, της Πάτρας, της Κρήτης, της Θράκης.

Τελικά όμως τι έκανε την 1η Ιουλίου; Πέρασε το λεγόμενο μεσοπρόθεσμο, το οποίο είναι το 5ο μνημόνιο. Το είπαν μεσοπρόθεσμο. Μέσα σε αυτό θα βρείτε δέσμευση για πλεόνασμα 3,7%. Από το 2,2% στο 3,7%. Είναι σχεδόν διπλασιασμός. Της λιτότητας στο διηνεκές.

Τι σημαίνει αυτό για την καθημερινότητα των πολιτών; Εδώ στην Πάτρα, στην Πελοπόννησο, στην Ελλάδα, συνολικά. Πρώτον, για τις επικουρικές συντάξεις, ήδη ακούτε τι σχεδιάζεται. Ένα αρχικό δείγμα λιτότητας. Επιστροφή στην 100% προπληρωμή φόρου των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Καμία μείωση του απαράδεκτου 24% ΦΠΑ. Μετά τις επικουρικές, περαιτέρω μειώσεις στις κύριες συντάξεις υπό τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης μέρους αυτών. Περαιτέρω μείωση των κονδυλίων για την παιδεία, την υγεία και έπεται συνέχεια.

Δεύτερον, το να δεσμευτεί μια χώρα σαν την Ελλάδα για πρωτογενή πλεονάσματα 3,7% στο διηνεκές σημαίνει πλήρη και απόλυτη εξάρτηση, ακόμη πιο βαθιά, από τους δανειστές. Και αυτή η εξάρτηση, τι φέρνει; Φέρνει πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Πώληση ακόμη πιο επιθετική των κόκκινων δανείων του κόσμου, των πολλών, των μικρομεσαίων στα αρπακτικά ταμεία. Σημαίνει ακόμη πιο επιθετική διαδικασία ιδιωτικοποίησης όποιων δημόσιων αγαθών έχουν μείνει, είτε αυτό είναι το νερό, είτε είναι το περιβάλλον, είτε είναι διαδικασίες που θα έπρεπε να βρίσκονται στην κατοχή του ελληνικού δημοσίου, όπως οι ψηφιακές πλατφόρμες, στις οποίες στήνεται καθημερινά από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ένα ψηφιακό παρακράτος ημετέρων, χωρίς καμία διαφάνεια με άμεσες αναθέσεις.

Σημαίνει όμως και κάτι άλλο. Και θα φέρω εδώ ένα παράδειγμα αν μου επιτρέψετε, το οποίο δείχνει πόσο διαχρονική είναι αυτή η κατάσταση και πως αυτή τη στιγμή μεγεθύνεται, επιταχύνεται και βαθιάίνει. Μου είχε κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση τον Απρίλιο του 2015, όταν βρέθηκα στην Ουάσιγκτον με την Κριστίν Λαγκάρντ, που τότε ήταν γενική διευθύντρια του ΔΝΤ, σε μια στιγμή που βρισκόμασταν προ των θυρών μιας στάσης πληρωμών της Ελλάδας απέναντι στο Ταμείο. Δεν θα το αναλύσω, ούτε θα το κρίνω, απλώς περιγράψω την κατάσταση. Το ζήτημα λοιπόν για το οποίο ξόδεψε πάνω από μισή ώρα να συζητάμε σε τόσο κρίσιμες στιγμές ήταν τα φαρμακεία στην Ελλάδα. Η ανάγκη, όπως το θεωρούσε εκείνη, να κλείσουν επιτέλους τόσες χιλιάδες οικογενειακά φαρμακεία. Και αυτό είναι παράδοξο. Έχεις το ΔΝΤ, το οποίο αντιμετωπίζει πιθανότητα μη πληρωμής δόσης από ευρωπαϊκή χώρα και η διευθύντριά του ενδιαφέρεται για τα φαρμακεία. Γιατί; Και γιατί το αναφέρω; Γιατί το κλείσιμο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, το ψαλίδισμα της εστίασης, η πτώχευση των φαρμακείων, η προληπτική ιδιωτικοποίηση οικογενειακών επιχειρήσεων, η μετατροπή τους σε πάγκους μεγάλων πολυεθνικών ήταν το ζητούμενο. Ο φαρμακοποιός αντί να έχει το δικό του φαρμακείο, να είναι εργαζόμενος των 700 ευρώ σε κάποιο σουπερμάρκετ που έχει και έναν πάγκο φαρμακείου. Να δουλεύει εκεί σε σχέση εξαρτημένης εργασίας με το ελαστικό ωράριο του κ. Χατζηδάκη. Αυτός είναι ο στόχος. Και αυτό, όσο μεγαλώνει η εξάρτηση από την τρόικα, όσο βαθιάίνει η πτώχευση του ελληνικού δημοσίου που γίνεται τώρα, όσο το ελληνικό κράτος αναλαμβάνει να έχει μεγαλύτερα πρωτογενή πλεονάσματα μέχρι το 2060, τόσο μεγεθύνεται η διαδικασία φτωχοποίησης και χρεοκοπίας των μικρομεσαίων, των φαρμακοποιών, της εστίασης, της πώλησης των σπιτιών τους, των μαγαζιών τους και η χρηματιστικοποίηση όλων αυτών των μικρών ιδιωτικών περιουσιών που τελικά γίνονται παράγωγα, τα οποία πωλούνται και αγοράζονται πριν καν γίνει ο πλειστηριασμός και έτσι κάποια αρπακτικά ταμεία κερδίζουν υπερμεγέθη ποσοστά κέρδους σε μια σπασμένη οικονομία σαν την Ελλάδα.

Και θα κλείσω και περιμένω τις ερωτήσεις σας με ανυπομονησία με το Ταμείο Ανάκαμψης, γιατί η κυβέρνηση κάθε φορά που ακούει μια κριτική σαν αυτή που σας είπα το πρώτο πράγμα που κάνει είναι πετάει την μπάλα στην κερκίδα και λέει εσύ έκλεισες τις τράπεζες το 15, αγνοώντας ότι ο κύριος Ντράγκι έχει παραδεχθεί ο ίδιος ότι εκείνος τις έκλεισε αλλά δεν έχει καμία σημασία αυτός είναι ένας τρόπος για να μην απαντήσουν στο ερώτημα γι αυτά που γίνονται σήμερα,. Το δεύτερο που λέει είναι Μη φοβάστε έρχονται τα δισ, έρχεται το ιππικό, καβάλα με δισεκατομμύρια.

Ταμείο Ανάκαμψης δύο σημεία έχουν πολύ μεγάλη σημασία, και έχουν πολύ μεγάλη σημασία για όσους και όσες ακούτε ανεξάρτητα κομματικής τοποθέτησης, ακόμα και ανεξάρτητα ιδεολογίας,. Το πρώτο αυτά τα δισ δεν θα πάνε στο Υπουργείο Οικονομικών το χρέος που αυξάνεται – είδατε πως αυξάνεται- για σκεφτείτε, ότι μόνο φέτος ο κύριος Σττακούρας πρέπει να αποπληρώσει στους δανειστές 11,5 δις, του χρόνου έχει να αποπληρώσει 9,5, πέρα των 11,5 δις που θα δανειστεί για να τα αποπληρώσει φέτος, έχει να δανειστεί άλλα 15 δις για να κλείσει τις τελευταίες τρύπες, Το Ταμείο Ανάκαμψης-σύμφωνα με την κυβέρνηση-στην καλύτερη των περιπτώσεων αν είναι τυχερή κυβέρνηση θα φέρει 3δισ-συγκρίνετε τα 3 που θα φέρει φέτος με τα 11,5 που θα πρέπει να αποπληρώσει στους δανειστές και τα 15 δισεκατομμύρια επιπλέον που πρέπει να δανειστεί για να καλύψει τις τρύπες, αυτό σημαίνει Χρεοδουλοπαροικία, κυρίες και κύριοι, αυτό σημαίνει.

Η πρώτη διάσταση λοιπόν είναι η μακρο οικονομική ασημαντότητα του Ταμείου Ανάκαμψης, δεν είναι αρκετά τα χρήματα, για να αποτελέσουν ένα μηχανισμό που θα ανασχέσει το ωστικό κύμα της κρίσης και της λιτότητας που φέρνει η πανδημία και το γεγονός ότι δεν υπάρχει το ευρωομολογο, το γεγονός ότι ο κύριος Σττακούρας είπε Ναι σε όλα, παρεδόθη πριν πάει στο Eurogroup της 8ης Απριλίου του 2020, αυτή είναι η πρώτη διάσταση, η δεύτερη διάσταση ..βέβαια τα χρήματα θα είναι πάρα πολλά για να πλουτίσουν πολύ οι υμέτεροι της Μητσοτάκης ΑΕ, είναι πολλά τα λεφτά αλλά όσον αφορά την ελληνική μακρο οικονομία, τους πολλούς, είναι ασήμαντα, και ξέρετε ποιού θα τα πάρουν , δεν θα τα πάρουν οι μικρομεσαίοι, το έχουν δηλώσει ήδη , οι φίλοι θα τα πάρουν , οι υμέτεροι θα τα πάρουν, οι ξένες εταιρείες θα τα πάρουν, σαν την Fragort, που και μας πήρε τα αεροδρόμια, και πήρε το ΕΣΠΑ για να επενδύσει στα αεροδρόμια, τα δικά μας χρήματα και τους δώσαμε και 180 εκατομμύρια, έτσι.. με την ανοχή του ΣΥΡΙΖΑ βεβαίως, ο οποίος τους έδωσε τα αεροδρόμια μην το ξεχνάμε, επί κυρίου Τσιπρα παρεδόθησαν τα αεροδρόμια, έτσι..και τώρα θα πάρουν και άλλα χρήματα από το Ταμείο Ανάκαμψης, δεν θα τα παρουν οι άνθρωποι εδώ στην Πάτρα, ούτε στην Κομοτηνή, ούτε στο Ηράκλειο της Κρήτης, ούτε στην Αθήνα,έτσι.. Σας προκαλώ και προσκαλώ να διαβάσετε το σχέδιο της κυβέρνησης για το Ταμείο Ανάκαμψης,εμείς το διαβάσαμε, θα δείτε μέσα ένα μενού, από διάφορα έργα , διάφορες αγορές, διάφορες επενδύσεις, αυτό που δεν θα δείτε είναι ενα ολοκληρωμενο αναπτυξιακό σχέδιο για την χώρα. Δεν θα δείτε ένα σχέδιο το οποίο απαντά στο ερώτημα Καλά και αυτή η χώρα τι θα παράγει σε 10 χρόνια; Από που θα προκύψει ευημερία σε 10 χρόνια; Απο τις ανεμογεννητρίες που θα αγοράζει η κυβέρνηση από τον κύριο Καπελούζο, που θα τις αγοράσει από τον κύριο δεν ξέρω γω, Siemens, δεν θα προκύψει ανάπτυξη, το ξέρουμε αυτό.

Πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα το οποίο οι προ παππούδες και μας και ο προ γιαγιάδες μας σε αυτήν την πόλη απάντησαν, από προέρχεται ο πλούτος; Η απάντηση είναι εδώ στην παραλιακή, σε όλη την βιομηχανική ζώνη, τα εργοστάσια τα οποία σαπίζουν σήμερα, μέσα από την παραγωγική διαδικασία, αλλά ποια παραγωγική διαδικασία; Κοιτάζτε το Ταμείο Ανάκαμψης, υπάρχει κάποιο σχέδιο για την νέα βιομηχανική επανάσταση της Πάτρας; Έστω της Θεσσαλονίκης, έστω της Αλεξανδρούπολης, μηδέν! Τύποτα!

Εμείς λέμε, ως ΜέΡΑ25, έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για αυτήν τη πράσινηβιομηχανική επανάσταση που θα έπρεπε να συγχρηματοδοτήσει ακόμα και αυτό το σαθρό, το απαράδεκτο Ταμείο Ανάκαμψης. Για παραδειγμα, όταν είμαστε στην Βόρειο Ελλάδα, στην Θεσσαλονίκη, στην Καβάλα, στην Αλεξανδρούπολη, θεωρούμε ότι η βόρεια Ελλάδα πρέπει να γίνει το κέντρο της παραγωγής και διανομής υδρογόνου, το οποίο υδρογόνο να παράγεται με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, από ανεμογεννητρίες που θα είναι πλωτές, όχι στις βουνοκορφές, και που θα χρησιμοποιούνται για την διαδικασία μετατροπής του νερού σε υδρογόνο και οξυγόνο. Όποια χώρα παράξει με αυτόν τον τρόπο το πράσινο υδρογόνο θα είναι η χώρα η οποία θα πλουτίσει τις επομενες πενταετίες. Πρωτη πενταετία δεύτερη πενταετία. Αντιστοια, και μιας και βρισκόμαστε σήμερα στην Πάτρα, η Πάτρα θα πρέπει να βασιστεί θεωρούμε, το αναπτυξιακό μοντέλο της Πάτρας θα πρέπει να είναι 3 πράγματα: ηλεκτροκίνηση, ψηφιακές τεχνολογίες και πολιτισμός. Και θα είμαι πιο συγκεκριμένος. Το υδρογόνο θα είναι αυτό το οποίο ουσιαστικά θα

αντικαταστήσει τους κινητήρες diesel, είτε είναι οι κινητήρες των πλοίων είτε είναι των φορτηγών, όλες οι μετακινήσεις που δεν μπορούν να γίνουν με αυτοκίνητα τα οποία βασίζονται σε μπαταρίες, βαρειά φορτηγά για παράδειγμα. Και τα αυτοκίνητα; Τα τραίνα; Τα οποία θα πρέπει να είναι το μέλλον των μεταφορών σε ολόκληρη την ανατολική Ευρώπη, στα Βαλκάνια, μέχρι κατω εδώ στην Ελλάδα; Εδώ η Πάτρα θα ήταν μια ιδανική περιοχή για την ανάπτυξη βαρειάς βιομηχανίας σύγχρονων μπαταριών. Η μπαταρία θα είναι ο κινητήρας εσωτερικής καύσης, ο βενζινοκινητήρας του μέλλοντος, όπως ο υδρογόνο θα είναι το diesel του μέλλοντος. Υπάρχει καλύτερη περιοχή από την περιοχή εδώ που έχετε το μεγάλο ατού, πρώτον Πολυτεχνείο και Πανεπιστήμιο, δεύτερον άμεση διασύνδεση με την Ιταλία μέσω του λιμανιού, τρίτον άπλετους βιομηχανικούς χώρους οι οποίοι σαπίζουν, και οι οποίοι θα μπορούσαν να είναι ο χώρος στον οποίο γίνεται αυτή η ανάπτυξη, χρειάζεται χώρο. Αν δείτε τα εργοστάσια του Ιλον Μασκ της Τεσλα, που παράγουν μπαταρίες, όχι τα αυτοκίνητα, που παράγουν τις μπαταρίες και συσσώρευση αιολικής ενέργειας στα φωτοβολταϊκά, έτσι.. είτε είναι στο Τέξας, είτε είναι το καινούργιο που φτιάχνουν στην Γερμανία, είτε στην Κίνα στην Σεντσέν θα δείτε εργοστάσια που είναι δέκα χιλιόμετρα διάμετρος, να πια είναι η απάντηση για την βιομηχανική ζώνη που παρακμάζει και ρημάζει στην Πάτρα.

Παράλληλα συνδυασμός αυτού του κέντρου εξηλεκτρισμού και συσσωρευτών μπαταριών με πολιτισμό. Και όταν λέω πολιτισμό εννοώ την βαρειά βιομηχανία του Πολιτισμού, που δεν είναι άλλη από τον κινηματογράφο. Εάν δείτε που χτίζονται τα νέα μεγάλα στούντιο γιατί και η κυβέρνηση μιλάει για το να ελκύσουν κινηματογραφικές παραγωγές στην Ελλάδα, αλλά βλέπετε πως το κάνουνε, φέρνουν συνεργεία για να γυρίζουν ταινίες στην Κέρκυρα που είναι πάρα πολύ όμορφη, στις Κυκλάδες στην Θεσσαλονίκη, ναι αλλά πόσες ταινίες θα θέλουν background στην Ελλάδα, του Χόλιγουντ; τρεις; τέσσερις; τελειώσε..

Το θέμα είναι να γυρνάς μια ταινία σε ένα στούντιο στην Ελλάδα και ο θεατής να νομίζει ότι είναι στην Νέα Υόρκη γυρισμένη, όπως γίνεται με στούντιο όπως στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας που οι περισσότερες ταινίες βλέπετε και νομίζετε ότι είναι στην Νέα Υόρκη και είναι στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας και κανένας δεν το ξέρει.

Κλείνω λέγοντας ότι, έχουμε μια κυβέρνηση η οποία σχεδίασε την νέα πτώχευση μέσα από το ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ που ξεκινάει την 8η Απριλίου του 2020, επενδύει σε αυτήν την πτώχευση το νέο αλισβερίσι του Ταμείου Ανάκαμψης που θα είναι το Ταμείο το οποίο θα χρηματοδοτεί τα νέα μεγάλα σκάνδαλα του μέλλοντος και του φαγοποτιού της Μητσοτάκης Α.Ε, χωρίς κανένα σχεδιασμό για την επόμενη πράσινη βιομηχανική επανάσταση που δεν έχουμε δικαίωμα να χάσουμε.

Σας ευχαριστώ και περιμένω τις ερωτήσεις σας.